

fremdeles kan faa Lov at staa paa Finansloven, som er af midlertidig Karakter. Vil vi gøre Ret og Skel overfor den private Undervisning her til Lands, som er anerkendt af Staten og støttet af Staten, maa vi ogsaa stille de forskellige Skoleformer ens.

Overfor det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt (Vesterager) skal jeg viligt indrømme, at naar jeg brugte Udtrykket: den grundtvigske Friskole, saa dækker det ikke helt dem, der hidtil har været inde under de Tilskudsregler, der her er Tale om for den private Skole. Det er rigtigt, at der indenfor den Kreds af Børneskoler, der faar disse Tilskud — de 210 000 Kr. plus de 100 000 Kr., der nu staaar paa Tillægsbevillingsloven —, ogsaa findes private Skoler, som ikke hører til den oprindelige grundtvigske Friskole; der er navnlig i vore Købstæder en Del, som ikke hører dertil. Det samlede Børnental i disse Skoler udgjorde efter den sidste Opgørelse 15 400 Børn mod de 340 000 Børn, der søger den offentlige kommunale Skole. Af disse omtrent 16 000 Børn vil jeg antage, at der i Købstæderne er ca. 4 000, altsaa den ene Fjerdepart, medens de tre Fjerdeparter, de 12 000, findes omkring paa Landet. Paa Landet vil det ganske væsentligt være den grundtvigske Friskole, og jeg maa sige, at det, der særlig interesserer mig i dette Spørgsmaal, er den gamle, grundtvigske Friskolebevægelse, fordi der i den laa en Tankegang, som absolut maatte berettigede denne Skole med dens ejendommelige pædagogiske Formaal til stærk Støtte af Staten, idet den øjensynlig med hele sin Maade at virke paa, med den stærke Knytten Forældrene til Skolevæsenet, bragte et Incitament ind i vort Skolevæsen i det hele, som var af det gode.

Det ærede Medlem spurgte mig endvidere, hvordan Stillingen vilde blive nu til 1. Oktober, da man jo ikke kunde vente, at man allerede da var i Orden med Beregningerne o. s. v. Jeg vil naturligtvis for det første haabe for Danmarks 10 000 Lærere med deres Familier, som nu har siddet og ventet paa og trængt til at faa denne Lønningslov, at det ikke skal lykkes ved at hæfte noget nyt paa Forslaget at forhindre, at dette bliver gennemført saa hurtigt som muligt. Der er Trang til at faa Loven saa hurtigt som muligt. Det vil endda maaske ikke blive muligt at faa alting i Orden, saa at man straks kan faa Lønningerne udbetalt efter de Regler, som Lovforslaget indeholder.

Grunden dertil er i nogen Grad den, at Udvalgsbehandlingen er blevet saa lang paa Grund af disse Forslag, som man har prøvet paa at hæfte paa, og som det fra først af ikke var Mening at faa ind derpaa. Men der vil fra Ministeriets Side blive gjort alt muligt — hvordan vi vil ordne os, kan jeg ikke sige paa Forhaand —, for at Udbetalingerne af Lønningerne, saafremt Lovforslaget vedtages, kan ske saa hurtigt som muligt. Men det vil neppe lykkes at faa det gjort saa hurtigt, at Udbetalingerne kan ske regelmæssigt for den første Maaned.

Søren Svendsen: Til den ærede Ordfører og den højtærede Minister vil jeg sige, at jeg mener ikke, vi ved en lang Forhandling her kommer ret meget videre i at overbevise hinanden, end vi allerede er naaet. Jeg vil kun forvare mig imod, at der fra vor Side skulde være nogen som helst Tendens til at ville forhale denne Lovs Gennemførelse eller umuliggøre, at det berettigede Krav, som vor Lærerstand her i Landet har paa at faa Lønningerne forbedret, opfyldes, og derfor har vi heller ikke villet hæfte noget nyt paa denne Lov nderover, hvad der findes i alle de Lærerlønningslove, vi har haft for i de sidste 30—40 Aar. Derfor har vi heller ikke kunnet tage de andre Skoler med, som Ministeren talte om. Han mente, at naar jeg havde hævdet, at det var et Samvittighedsspørgsmaal for os at faa de private Skoler fremtidig sikret, var det et Brud paa Logikken, hvis vi ikke vilde vise den samme Samvittighedsfuldhed overfor de andre Skoler. Dertil vil jeg sige, at der er den store Forskel, at disse andre Skoler ikke er paa Lærerlønningslovsforslaget, og der kunde være Tale om, at deres Optagelse kunde bidrage til at forsinke Lovforslaget. Vi har ikke ønsket at hæfte andet paa Lovforslaget end det, der har staaet paa lignende Love gennem mangfoldige Aar.

Med Hensyn til Lønningskommissionens Stilling udtalte den ærede Ordfører, at enhver, der havde kendt dens Arbejde, maatte indrømme, at der i den ikke havde været stillet Krav om at faa disse forskellige Forhold ordnet der. Nej, der har under hele Lønningskommissionens Arbejde ikke været Tale om disse Forhold, fordi vi mente, de laa udenfor dens Omraade. Men nu i den ellefte for ikke at sige i den tolvte Time kom Socialdemokratiet og vilde have, at Kommissionen skulde tage dette Spørgsmaal op. Jeg var